

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی کاظمی

۲۱ سپتمبر ۲۰۲۲

صلح و توسعه «شانگهای» در جنگ و ویرانگری «ناتو»

صلح و توسعه «سازمان همکاری شانگهای» در مقابل رویکرد تقابلی و نابودگرانه «ناتو»

بسیست و دومین جلسه شورای سران سازمان همکاری شانگهای جمعه ۱۶ سپتمبر (۲۵ سنبله) با موفقیت در شهر باستانی سمرقند ازبکستان به پایان رسید. «شی جین پینگ» رئیس جمهور چین با ایراد سخنرانی مهمی در این اجلاس بر حفظ «روح شانگهای»، تقویت همبستگی و همکاری و ترویج ساخت یک جامعه نزدیکتر شانگهای با یک آینده مشترک تأکید کرد.

وی افزود که سازمان همکاری شانگهای تدریجاً یک مسیر جدید برای توسعه و رشد یک سازمان بین‌المللی را کشف کرده و مجموعه‌ای از تجربیات موفق و مهم را تشکیل داده و جمع آوری کرده که قرین اعتماد متقابل سیاسی، همکاری متقابل سودمند، برابری، شفافیت و جامعیت، انصاف و عدالت است.

این پنج تجربه ارزشمند به طور کامل «روح شانگهای» مبنی بر اعتماد متقابل، سود متقابل، برابری، رایزنی، احترام به تنوع تمدن و جست و جوی توسعه مشترک را تجسم بخشیده است.

با مقایسه رفتارهای متفاوت و نتایج مشارکت چین در سازمان همکاری شانگهای و سازمان ناتو به رهبری امریکا طی دو روز گذشته، درک این نکته دشوار نیست سازمان شانگهای با حضور چین در مسیر صحیح قرار گرفته است. راه طولانی است اما مقصد چندان دور نیست. به عکس ناتو به سرکردگی امریکا مشتاق وارد شدن به تقابل گروهی و ایجاد تهدید جدی برای صلح و ثبات جهانی است.

آقای «شی» هنگام صحبت درباره تأکید سازمان همکاری شانگهای به برخورد برابر با یک دیگر، گفت که تمام کشورها اعم از کوچک و بزرگ باید به طور برابر با آنها برخورد شود، اصل اجماع از طریق رایزنی دنبال شود، به هنگام مشکلات بزرگتر رایزنی بیشتری صورت گیرد و کشورهای کوچک مورد اربعاب کشورهای بزرگ قرار نگیرند.

چین در چارچوب سازمان همکاری شانگهای هرگز خود را یک کشور بزرگ نپنداشته و همواره در برخورد با دیگر کشورها رعایت اصل برابری را کرده و به دنبال منافع متقابل و نتایج برد-برد بوده است.

چین در عین حال که توسعه خود را تحقق بخشیده به پیش راندن توسعه مشترک دیگر اعضای سازمان شانگهای از طریق مزایای بازار داخلی خود، قدرت تولید، فناوری و سرمایه‌اش کمک کرده است.

چین از سال ۲۰۱۳ فعالانه همراستایی ابتکار «کمربند و جاده» با ستراتیژیهای توسعه ملی دیگر کشورهای عضو را ترویج کرده و کمک‌های مثبتی به توسعه و شکوفایی این کشورها کرده است.

این در شرایطی است که ناتو تحت رهبری ایالات متحده به اسم یک سازمان «دفاعی» بی پروا جنگ‌هایی را علیه کشورهای مستقل به راه انداخته، صلح منطقه‌ای و جهانی را تضعیف کرده و به مرگ شمار کثیری از انسان‌های بیگناه دامن زده است.

ایالات متحده و متحدان ناتو از سال ۲۰۰۱ دستکم ۳۲۶ هزار بمب را در کشورهای خاورمیانه و افریقایی ریخته که معادل روزانه ۴۶ بمب طی ۲۰ سال گذشته است. طبق داده‌های منتشره توسط دانشگاه «براون» در ایالات متحده، جنگ‌هایی که ناتو به راه انداخته در مجموع ۹۲۹ هزار نفر را به کام مرگ کشانده، از جمله ۳۸۷ هزار نفر غیر نظامی، و ۳۸ میلیون غیرنظامی را مجبور به ترک خانه کرده و شهرها را در برخی کشورها به نابودی کشانده است. اما بالعکس، چین حتی یک بمب هم در دوره مشابه بر سر هیچ کشوری نریخته است.

ایالات متحده بر توسعه ناتو به سمت شرق اصرار دارد که همین باعث به وجود آمدن بحران کنونی اوکراین شده است. امریکا به کشورهای اروپایی اجازه داده تا تحریم‌هایی را به مثابه خودکشی است علیه روسیه وضع کنند که مستقیماً به بحران انرژی خود این کشورها منجر شده است.

متعاقب همین بحران، نرخ برابری یورو مقابل دلار امریکا به زیر ۱:۱ کاهش یافته و مردم در بسیاری از کشورهای جهان از نرخ تورم بالا رنج می‌برند.

پس از آشفتن ساختن اوضاع اروپا، هدف بعدی امریکا ایجاد ناتوی «آسیا-اقیانوسیه» است. این اقدام بی‌شک به شکلی جدی صلح و ثبات در منطقه آسیا-اقیانوسیه را به خطر خواهد انداخت و باعث ایجاد نگرانی عمیقی میان کشورهای این منطقه شده است.

آقای «شی» در سخنرانی خود تأکید کرد علاقه مفراط به «محافل کوچک» دنیا را به سوی اختلاف و تقابل سوق می‌دهد. ما باید از شر بازی‌های با جمع صفر و سیاست‌های بلوکی خلاص شویم.

قاره اوراسیا سرزمین مشترک ما هستند و حفظ صلح و توسعه در قاره اوراسیا هدف مشترک تمام کشورهای این منطقه و جهان است. شانه‌های سازمان همکاری شانگهای آماده به دوش گرفتن این وظیفه مهم است.

اجلاس سمرقند یک یادداشت درباره تعهدات ایران برای پیوستن به سازمان همکاری شانگهای به امضاء رساند، روند پذیرش بلاروس به عنوان یک عضو جدید شروع شد، مصر، عربستان سعودی و قطر به عنوان شرکای مذاکره به تصویب رسیدند و با پذیرش بحرین، مالدیو، امارات متحده عربی، کویت و میانمار به عنوان شرکای جدید مذاکرات موافقت شد.

کشورهای بیشتر و بیشتری مشتاق پیوستن به «خانواده سازمان همکاری شانگهای» هستند که کاملاً نشان دهنده این است که این سازمان عمیقاً ریشه در قلب‌های مردم دارد و چشم‌اندازهای توسعه آن به شکل گسترده‌ای خوش‌بینانه است. این در حالی است که رویکرد خط‌کشی ایدئولوژیک و درست کردن «محافل کوچک» به منظور ایجاد تقابلهای گروهی در تضاد با روند توسعه دوران‌هاست و به هیچ وجه کارائی نخواهد داشت!